

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nró. 6.

A' Magyar Kurir 6-ik darabjához.

B é t s.

A' beállott 1815-dik új esztendő le-
gényesen kezdi magát viseini. Sokan ugy
gondolkoztak, hogy fekete telünk fog len-
ni, és a' jövő nyáron sem kenyérünk, sem
borunk nem leszen elegendő. Mi mind-
azáltal ellenkezőt reménylünk; ha igaz a'
parasztoknak az a' tapasztalása, hogy a'
földindulás után bőv esztendő szokott kő-
veikozni, el nem tsüggedhetünk, mivel e'
folyó holnap 17-dik napján Moorban
Tek. Fejér Vármegyében egy kevés föld-
rendülés érzetett, sőt itt Bétsben is hasonló
tünetményt tapasztaltak némelyek azon idő
pontjában. Tselekedgyék a' kegyelmes
Egek; Logy ezen sokszori tapasztaláson fűn-
dait jövendőief mind az Austriai örökös bi-
rodalmakban, mint nemes hazánkban bé-
telyesedjen. Itten' olly nagy szükség és
drágaság uralkodik, mellyhez hasonló soha
sem volt, és miolta a' tehén húsnak az ára
két krajzárral felyebb emeltetett, nem
tsak az eleségnek hanem mindenféle áru-
portékának fel hágott az ára. A' kenyér,
zsemlye, és liszt is meg drágult.

Hogy ez a' drágaság a' Congressus vég-
zódásával egy keveset alább fog szállani,
remánylhetjük, mivel akkor 18 — 20 ezer
emberrel kevesebb kenyér evő fog lenni
Bétsben.

A' Fels. Saxoniai Király Fridrik
August a' királynéval és királyi kis asz-
szonyával együtt minden órán ide váratik.
Királyi méltóságához képest leendő elfo-

adására Albert Lengyel királyi hertzeg
Prágába eleibe utazott.

E' folyó holnap 21-dik napján dél előtt
10 órakor az idevaló fő templomban az ugy
nevezett Sz. István templomában közönsé-
ges lelkekért való Sz. Mise fog néhai XVI.
Lajos Frantzia és Navarrai királyért tartat-
ni, ezt a' Sz. Misét maga a' Bétsi Érsek,
Gróf Hohenwart fogja mondani, melly-
re minden idevaló Congresszben jelen lévő
Fejedelmek meg jelennek.

E' világ hatodik része historidjának foly- tatása.

Melly torkos, vagy nagy ehető emberek
legyenek ennek a' világ 6-ik részének la-
kosi, a' következendőkől ki fog tettezni.
— Minekutánna a' vadászok (iz ludus va-
dászok) egy órával annak előtte elmenté-
nek volna, Kapitány Levis is lóra ülven,
a' ló farára, egy ludust vett fel, 's vele
együtt az egész társaság el indált. Mikor
szinte a' szoros passuson lovaglotnak volna,
egy lefőt sajdítottak meg, a' sikon sebes
futva feléjek menni. — Az ludusok vezé-
re meg állapodott, és megijedni látatott,
az egész társaság is gyanuságba esett, Ka-
pitány Levis pedig attól tartott, hogy ne
talántán azoknak az ellensegeik arra for-
duitak volna. Azon fiatal ludus allig ve-
hetett anyi lélekzetet, hogy egynehány
szot szolhatott volna, mellyre az egész tsuport
szélljel szaladott, a' mennyire tsak a' lo-

vai futhattak. Lewis Kapitány elhámulván ezen a történeten, a' tolyongásban vellek együtt szaladni kéntelenített, és csak egy mérföldi futások után nagy meglepődésével vehette észre, hogy azon leső egyebet nem akart jelenteni, hanem hogy egy fejer vadász egy jávorszarvast lőtt légyen. Most minekutánna azon félelemből és szorultságból kimenekedett is, még is mindazonáltal érezte, hogy a' lovaglásnak rázkodtatása nem hasznára esett, mert az ő háta megett ülő Indus attól tartván, hogy a' közönséges vendégfényben részes nem lehet, a' lovat a' futás közben minden lépésen korbátsolta; ezen okból a' kapitány kurtán fogta a' kantár szarát, 's azt parantsolta az Indusnak, hogy a' lovat többé ne verje. Ezen Indusnak észébe sem jutott a' kapitánnyal szóba botsátkozni; hanem leugrott a' lórói, és a' legnagyobb erőlködéssel egy Anglus mérföldire futott. Lewis kapitány azonban lassan nyargalt, és azokra távolról figyelmeztet. Minekutánna arra a' helyre érkezett volna, a' hol Dréwyer nevű vadász azon állatnak belit kivette vala, minden rendtartás nélkül lovaikról leszállottak, és mint az éhező kutyák néki estenek, és a' mit valamellyik kaphatott belőle, azt mindjárt meg emésztette; némelyek máját, némelyek vesét, 's ez által nekünk legnagyobb undorodást okoztak. Egyik közzülök, a' kinek kezébe mintegy kilentz látni hosszúságú bél akadt vala, annak egy végét rágta, míg a' másik végén a' belit kifelé nyomogatta. Le-

hetetlen volt ezeket a' nyomorult embereket béleket, és hulladékokat le nyelni, a' vér a' szajokból kisorsogni látni, a' nélkül a' száukodás nélkül, hogy a' vad embernek állapotja, az oktatlan állatok állapotjához oly nagyon közelit. Azonban jól lehet nagy éhségtől kiuoztattak, és azt könnyen is meg teheték volna, még sem gondolkodtak arról, hogy az egész jávorszarvast elfoglalták, 's magokévá tették volna, hanem meglepődtek avval, a' mit a' vadász félre vetett vala. A' Kapitány megnyuzatta az állatot, és csak egy negyed részt tartván meg magának, a' többit az Indiai főbb embereknek adta a' végett, hogy azt a' magok vad embereinek osztogassák ki, a' kik azt minden előre való elkészítés nélkül fel is falták. Azután tovább mentek a' tengeri öböl féle, a' hol egynéhány fenyőfa állott, hogy abból tüzet rakjanak. Ott azon vadászunkra találtak, a' ki már a' második jávorszarvast is le lőtte vala. Itt megint annak a' belin trivódtak; 's meg is kapták csak nem az egész állatot, a' mellyet egészen, még a' körmének pubább részét is megemésztették. Minekutánna a' tűz meggyullott volna, Lewis Kapitány fölöstökökölt. A' vadászok a' harmadik jávorszarvast el hozták, mellynek a' Kapitány megint csak harmadreszt tartotta meg magának s' a' többit az Indusoknak adta által, a' kik már most jóllakván jó kedvűek voltak.

(Folytatása mászszor.)

D. D. S.

Jan. 18-dik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 281 5/6 forintot Váltótzédulában. Egy Cs. aranyért 13 fontot 4 hrt.